KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 25.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 21. Juni 1891.

IV. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Folkefest i Skoven.

De samlede Kvindeforeninger afholder et Kvindesags-Møde og en Folkefest **i Dag Søndag den 21de Juni Kl. 4½** ved den slesvigske Sten.

Deltagerne samles ved Klampenborg Indkørsel Kl. 3½, hvorfra der **præcis Kl. 4** med Musik i Spidsen spadseres til Festpladsen.

Den gifte Kvinde.

„Vel gift er Livets Lyst." — Det er et gammelt Ord, og der kan ske saa store Fremskridt i Humanitet og Kultur, som der vil, saa bliver dog Kærlighedsforholdet mellem Mand og Kvinde den Basis, hvorpaa hele Samfundets Lykke hviler. Ægteskabet er Slægtens Vugge og medbestemmende for Børnene og de unges Opdragelse. Og om end det maaske i tidligere Tid, da Hjemmet var en patriakalsk Enhed, hvori Manden var Enehersker, var tilstrækkelig for ham, om han fandt det erotiske hos sin Hustru, en Husholderske eller en Barneføderske, saa søges dog Ægtefæller nu i vor Tid, gensidig hos hinanden en sideordnet Personlighed for at føle sig lykkelige. De ny Tanker, der sætter Sindene i Bevægelse, er Individernes Ligestilling, og i Kærlighedsforholdet mellem Mand og Kvinde, er Erotiken ikke nok, der vælges ogsaa efter et aandeligt Slægtskab, som sympatetisk binder i det daglige Samliv. —

Men kan Kærligheden, om den er nok saa dyb og virkelig hos et Par unge Ægtefæller, kan den bevares indenfor de nuværende Lovregler i Ægteskabet og under den Stilling, den gifte Kvinde indtager i det sociale Liv? —

Kærlighed er et Liv, og kræver som alt levende sin Betingelse.

Kvindens Mangel paa Ligestilling i det sociale Liv kan ikke andet end virke demoraliserende paa selv den bedste Mand, og som Loven er nu, er Hustruen i det Øjeblik hun gifter sig borgerlig udslettet.

Den unge Kvinde var maaskè myndig, inden hun giftede sig, havde selstændig Forretning eller ejede en lille Formue. Ved Indgaaelse af Ægteskabet bliver hun umyndig som Borger; hendes Borgerskab er ugyldigt, hun kan ikke mere underskrive en Kontrakt, end ikke modtage og kvittere for et Pengebrev uden sin Mands Fuldmagt; hendes Formue er konfiskeret. Manden eneraadende over Fælleskassen og Børnene.

Alt, hvad hun i Fremtiden skal leve af, skal gives hende af hans Haand, og han er i Følge Loven ikke pligtig at give sin Hustru mere, end hvad der er nødvendigt til hendes Livsophold. Vil han det ikke, har hun ingen Midler til ad Rettens Vej at tvinge ham dertil. Hun kan henvende sig til Fattigvæsenet, og hvis det udlægger noget for hende, er Manden pligtig at tilbagebetale det. Børnene har han Ret til at sætte i Pleje og i Skole, hvor han vil, uden hendes Medbestemmelse. Han kan afskedige sin Hustru fra hendes Husbestyrerindeplads og indsætte til Husholderske, hvem han vil. Han kan skalte og valte med Indbo og Ejendele; han kan bortgive og sælge alt, uden Hensyn til, hvem af Ægtefællerne, der har bragt det tilveje.

Men hvad er Følgen af, at Manden er eneraadende over den fælles Kasse og Børnene?

Han begynder maaskè med at vise hende Fortrolighed og spørge hende til Raads, men da han véd, hun juridisk ikke har noget at sige, og hun har en stærk Følelse af sin politiske og sociale Umyndighed, som meget ofte er forenet med Ukendskab til alle sociale og offenlige Sager, saa glider den Fortrolighed hurtigt bort.

Han er Eneerhververen og Eneherskeren over Fællesboet.

Samfundsopfattelsen gaar mere og mere ind i Ægtemandens Bevidsthed, og Lovreglerne har gjort deres Virkning. Den sociale Ulighed har altsaa affødt en Uretfærdighed, som virker dræbende paa Kærlighedslivet; ti Kærlighed kan aldrig trives, hvor der øves Uret, hverken hos den, der øver den, eller hos den, der lider.

Skal der skaffes Betingelser for et lykkeligere Samliv for Mand og Kvinde, maa først og fremmest den gifte Kvinde bevare sin Myndighed i Ægteskabet. Lovgivningen maa se paa Ægtefællerne som to selvstændige Individer, der i det borgerlige Liv har Rettigheder og Pligter, som ikke bortfalder ved Ægteskabets Indgaaelse, lige saa lidt for Kvinden som for Manden. Er først den gifte Kvinde myndig, da er der samtidig aabnet hende Adgang til Erhverv; hun kan løse Borgerskab, etablere Forretning og andet lignende.

Ægtefællerne er i økonomisk Henseende